Ekonomik Şiddet ve Kusur Dengesi

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay 2. Hukuk Dairesi	30.06.2026	Kısmen Bozma

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2026/5630	2026/7434	TMK 166, TMK 174, TMK 185, TMK 186, TBK 50, TBK 51

ÖZET

Eşleri eşit kusurlu sayan hüküm, erkeğin eşi ve çocukla ilgilenmemesi, aşağılayıcı sözleri ve evin geçimine katkı sağlamayarak ekonomik şiddet uygulaması kusur olarak eklenmediği için bozuldu; erkek ağır, kadın az kusurlu kabul edildi, kadının tazminat talepleri yeniden değerlendirilecek.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/ekonomik-siddet-esit-kusur-bozma-2026-7434/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

2. Hukuk Dairesi 2026/5630 E. , 2026/7434 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : Bursa Bölge Adliye Mahkemesi 2. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2022/2264 E., 2025/2047 K.

DAVA TÜRÜ : Karşılıklı Boşanma

İLK DERECE MAHKEMESİ : Çanakkale 2. Aile Mahkemesi

SAYISI : 2021/440 E., 2022/339 K.

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda Bölge Adliye Mahkemesi Hukuk Dairesince verilen, yukarıda tarihi ve numarası gösterilen hüküm davacı-karşı davalı kadın vekili tarafından karşı davanın kabulü, kusur belirlemesi, tazminat taleplerinin reddi ve yoksulluk nafakasının miktarı yönünden temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

1.Tarafların iddia, savunma ve dayandıkları belgelere, uyuşmazlığın hukuki nitelendirmesi ile uygulanması gereken hukuk kurallarına, dava şartlarına, yargılamaya hâkim olan ilkelere, ispat kurallarına ve temyiz olunan kararda belirtilen gerekçelere göre davacı-karşı davalı kadın vekilinin aşağıdaki paragrafların kapsamı dışındaki temyiz itirazları yerinde görülmemiştir.

2.Taraflarca karşılıklı olarak açılan evlilik birliğinin sarsılması hukuki sebebine dayalı boşanma davalarının yapılan yargılaması sonucunda İlk Derece Mahkemesince; davacı-karşı davalı kadına "erkek eşin önceki evliliğinden olan çocuğu ...'ya hakaret edip ortak konutta istemediği yönünde sözler söylediği", davalı-karşı davacı erkeğe ise "ortak konuta gelmeyerek fiili ayrılığa neden olduğu" vakıaları kusur olarak yüklenmiş, evlilik birliğinin temelinden sarsılmasına neden olan olaylarda tarafların eşit kusurlu oldukları gerekçesiyle davaların kabulüne ve boşanmanın fer'ilerine karar verilmiştir. Kararın taraf vekilleri tarafından istinaf edilmesi üzerine Bölge Adliye Mahkemesince istinaf başvurularının esastan reddine karar verilmiştir. Karar davacı-karşı davalı kadın vekili tarafından yukarıda gösterilen şekilde temyiz edilmiştir.

İlk Derece Mahkemesince her ne kadar boşanmaya sebebiyet veren olaylarda tarafların eşit kusurlu oldukları kabul edilmiş ise de, yapılan yargılama, dinlenen tanık beyanları ve toplanan delillerden davalı-karşı davacı erkeğin mahkemece kabul edilen ve gerçekleşen kusurlu davranışları yanında ayrıca evlilik birliği süresince kadın ve ortak çocuk ile yeterince ilgilenmediği, kadına yönelik "pis yörükler", "aç yörükler" şeklinde aşağılayıcı ifadeler kullandığı ve evin geçimine katkı sağlamayarak ekonomik şiddet uyguladığı anlaşılmaktadır. İspatlanan bu vakıaların da davalı-karşı davacı erkeğe ayrıca kusur olarak yüklenmesi gerekir. O hâlde tarafların belirlenen ve gerçekleşen diğer kusurlu davranışları birlikte değerlendirildiğinde, boşanmaya sebebiyet veren olaylarda davalı-karşı davacı erkeğin ağır, davacı-karşı davalı kadının ise az kusurlu olduğunun kabulü gerekir. Hal böyleyken Mahkemece hatalı değerlendirme ile tarafların eşit kusurlu olduklarının kabulü doğru görülmemiş, bozmayı gerektirmiştir.
3.4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun (4721 sayılı Kanun) 174 üncü maddesinin birinci fıkrasında mevcut ve beklenen bir menfaati boşanma yüzünden haleldar olan kusursuz ya da daha az kusurlu olan tarafın, kusurlu taraftan uygun bir tazminat isteyebileceği, aynı maddenin ikinci fıkrasında boşanmaya sebebiyet vermiş olaylar yüzünden kişilik hakları saldırıya uğrayan tarafın, kusurlu olandan manevî tazminat isteyebileceği öngörülmüştür. Yukarıdaki paragrafta açıklandığı üzere, evlilik birliğinin sarsılmasına sebep olan olaylarda tazminat isteyen kadının ağır ya da eşit kusurlu olmadığı, erkeğin kusurlu eylemlerinin kadının kişilik haklarına saldırı teşkil ettiği ve boşanma sonucu bu eşin, en azından diğerinin maddî desteğini yitirdiği anlaşılmıştır. O halde, Mahkemece, tarafların sosyal ve ekonomik durumları, tazminata esas olan fiilin ağırlığı ile 4721 sayılı Kanun'un 4 üncü maddesi ile 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun 50 nci ve 51 inci maddelerinde düzenlenen "hakkaniyet kuralları" da dikkate alınarak kadın yararına uygun miktarda maddî ve manevî tazminata hükmedilmesi gerekirken, hatalı kusur belirlemesinin sonucu olarak yazılı şekilde isteğin reddi doğru görülmemiş, bozmayı gerektirmiştir.

KARAR

Açıklanan sebeplerle;

1.Temyiz olunan, İlk Derece Mahkemesi kararına karşı istinaf başvurusunun esastan reddine ilişkin Bölge Adliye Mahkemesi kararının kusur belirlemesi ile kadının reddedilen maddî ve manevî tazminat talepleri yönünden ORTADAN KALDIRILMASINA,

2.İlk Derece Mahkemesi kararının kusur belirlemesi ile kadının reddedilen maddî ve manevî tazminat talepleri yönünden BOZULMASINA,

3.Davacı-karşı davalı kadın vekilinin sair temyiz itirazlarının reddi ile temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının bozma kapsamı dışında kalan temyize konu bölümlerinin 6100 sayılı Kanun'un 370 inci maddesinin birinci fıkrası uyarınca ONANMASINA,

Temyiz peşin harcının istek halinde yatırana geri verilmesine,

Dosyanın İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

30.06.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.